

de in te voeren regeling in alle lid-staten op redelijk uniforme wijze ten uitvoer wordt gelegd.

4. Specifieke opmerkingen

4.1. Artikel 11, lid 3, tweede alinea

4.1.1. Vóór „overschrijding van de maximumsnelheid” toevoegen „herhaalde”.

Gedaan te Brussel, 27 november 1991.

5. Conclusie

5.1. Het voorstel van de Commissie, hoewel goed bedoeld, laat nog vele vragen open en zou, bij ongewijzigde invoering, vele bureaucratische handelingen met zich brengen. Het Comité onderschrijft de inhoud van het voorstel, maar is van mening dat door de vaagheid van een aantal formuleringen een uniforme uitwerking in de verschillende lid-staten onvoldoende is gegarandeerd.

De Voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

François STAEDLIN

Advies over het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de toewijzing van frequentiebanden voor de gecoördineerde invoering van digitale korte-afstandsradiocommunicatie (DSSR) in de Gemeenschap⁽¹⁾

(92/C 40/10)

De Raad heeft op 23 juli 1991 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 100 A van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het bovengenoemde voorstel.

De Afdeling voor vervoer en communicatie, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 13 november 1991 goedgekeurd. Rapporteur was mevrouw Barrow.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 291e zitting (vergadering van 27 november 1991) het volgende advies uitgebracht, dat met algemene stemmen is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. Dit voorstel voor een richtlijn van de Raad waarover het Economisch en Sociaal Comité is geraadpleegd, betreft de harmonisatie van de frequenties voor DSSR in de hele Gemeenschap.

1.2. De laatste jaren is het aantal diensten, zowel openbare als particuliere, die van de beschikbare radiofrequenties gebruik wensen te maken, sterk toegenomen. Om de toch niet onbeperkte etherruimte optimaal te benutten, dienen deze frequenties efficiënt te worden

beheerd en vooral met veel overleg aan de gebruikers te worden toegewezen.

1.3. Omdat het aantal beschikbare radiofrequenties niet onuitputtelijk is, en er dient te worden voldaan aan de behoeften van tal van gebruikers — zowel militaire als civiele en openbare als particuliere — die dikwijls aanspraak maken op dezelfde golflengte, ligt het voor de hand dat harmonisatie van de frequentietoewijzing op internationaal niveau zal bijdragen tot een optimaal gebruik van de ether. Daarom is het van het grootste belang dat elkaar overlappende toewijzingen van golflengtes op nationaal niveau voortaan worden voorkomen. De harmonisatie van de frequentietoewijzing in de hele Gemeenschap zal bovendien bevorderlijk zijn

⁽¹⁾ PB nr. C 189 van 20. 7. 1991, blz. 14.

voor de totstandkoming van een Europese markt voor DSSR, die niet langer zal worden gehinderd door landsgrenzen en onderlinge verschillen in de wijzen waarop de frequenties worden toegewezen.

1.4. De behoefte aan internationale coördinatie op het gebied van frequentietoewijzing wordt reeds vele jaren erkend; zowel de Internationale Telecommunicatie-Unie als het Comité voor radiocommunicatie van de Europese Conferentie van PTT-administraties (CEPT) passen coördinatie op grote schaal toe. Zulke specifieke maatregelen als die welke thans worden voorgesteld, zijn echter tot nu toe niet op ruime schaal toegepast. Het Comité verwelkomt dit voorstel dan ook, en betuigt zijn steun voor een overeenkomstig de Europese Gemeenschapswetgeving toe te passen paneuropese coördinatie van de frequentietoewijzing.

1.5. Volgens de in het voorstel opgenomen bepalingen zouden de lid-staten van de Europese Gemeenschap verplicht zijn, de in CEPT-Aanbeveling T/R 75/02 vermelde frequentiebanden (met name 888-890 en 933-935 MHz) voor DSSR-systemen te bestemmen.

1.6. Het voorstel heeft ten doel, de ontwikkeling van DSSR te bevorderen door frequentiebanden speciaal voor deze vorm van radiocommunicatie te reserveren. Dit zou vaart zetten achter de vorderingen die reeds op het gebied van digitale korte-afstandsradiocommunicatie zijn gemaakt, zodat de volgende doelstellingen kunnen worden bereikt:

- a) opstellen van één enkele Europese norm voor DSSR. Dit betekent dat het Europees normalisatie-instituut voor telecommunicatie [ETSI (*European Telecommunication Standards Institute*)] de procedure voor normgeving op gang brengt, en wel zo dat een specificatie voor DSSR [1 ETN (Europese telecommunicatienormalisatie)] vóór oktober 1991 gereed is, zodat de ETN begin 1993 kan worden vastgesteld;
- b) gecoördineerde invoering van DSSR in de hele Gemeenschap;
- c) toepassing van een heel Europa omvattende DSSR, dank zij de beschikbaarheid van gemeenschappelijke frequenties, waar ook in Europa;
- d) totstandkoming van een grote Europese markt voor DSSR, met de schaalvoordelen die daaruit voor fabrikanten voortvloeien.

2. Algemene opmerkingen

2.1. De harmonisatieprincipes waarvan de invoering hier wordt voorgesteld, zijn een aanvulling op de algemene principes die in de Commissiemededeling „Naar een dynamische economie — groenboek over de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor telecommunicatiediensten en -apparatuur” [doc. COM(87) 290 van 30 juni 1987] zijn neergelegd. De maatregelen waarin dit voorstel voorziet, sluiten aan

bij andere initiatieven op aanverwante gebieden, zoals de ontwikkeling van GSM als norm voor digitale mobiele telefonie.

2.2. De voorgestelde maatregelen zullen ongetwijfeld bijdragen tot een oplossing voor het probleem van de incompatibiliteit van mobiele communicatiesystemen in de Gemeenschap; m.a.w. zij sporen met het beleid dat het Europese Parlement op dit terrein voorstaat (verslag van het Europese Parlement over telecommunicatie in de Gemeenschap, document 1477/3 van 3 maart 1984).

2.3. Hoewel dit in het voorstel niet uitdrukkelijk wordt gezegd, gaat het Comité ervan uit dat de Commissie het gebruikelijke onderzoek naar het effect van de maatregelen op de concurrentiepositie en de werkgelegenheid zal verrichten.

2.4. Het Comité is het weliswaar in het algemeen eens met de maatregelen die het voorstel bevat, maar maakt toch voorbehoud ten aanzien van verscheidene detailbepalingen, in het bijzonder die welke betrekking hebben op het tijdschema voor de tenuitvoerlegging, nl.:

- a) de in artikel 2, eerste lid, en artikel 3 genoemde termijnen (uiterste data: 1 januari 1992 voor de toewijzing van de desbetreffende DSSR-frequentiebanden en 31 december 1991 voor de invoering van de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen) zijn onrealistisch;
- b) het voorschrift in artikel 4 betreffende het uitbrengen van het verslag, is onbevredigend en van weinig nut.

2.5. Volgens het Comité dient de termijn waarbinnen de frequentietoewijzing dient te geschieden weliswaar niet te ruim, maar wel realistisch bemeaten te worden. Het Comité stelt de Commissie voor, in contact te treden met de regelgevende instanties in de lid-staten om uit te maken welke maatregelen er op grond van hun nationale wetgeving dienen te worden getroffen om die frequenties toe te wijzen. De uitvoeringstermijn dient dan, rekening houdend met de tijd die voor de in elke lid-staat te nemen maatregelen nodig is, zo kort mogelijk te zijn.

2.6. Het Comité is van mening dat de Commissie binnen twaalf maanden na het verstrijken van de termijn voor de inwerkingtreding van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ter uitvoering van de richtlijn, de Raad daarover verslag dient uit te brengen. In dit verslag dient te worden beschreven hoever de DSSR-frequentietoewijzing in elke lid-staat gevorderd is.

2.7. Ten slotte meent het Comité dat de Commissie de Raad daarna binnen vijf jaar verslag dient te doen

van de praktische uitvoering van de richtlijn; daarbij dient in detail te worden aangegeven of de doelstellingen

van de richtlijn zijn bereikt en de Europese DSSR-marktsituatie te worden geanalyseerd.

Gedaan te Brussel, 27 november 1991.

*De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité*

François STAEDLIN

Advies over het voorstel voor een beschikking van de Raad met betrekking tot de Overeenkomst inzake burgerluchtvaart tussen de Europese Economische Gemeenschap, het Koninkrijk Noorwegen en het Koninkrijk Zweden

(92/C 40/11)

De Raad heeft op 7 oktober 1991 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 84, lid 2, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het bovengenoemde voorstel.

De Afdeling voor vervoer en communicatie, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 13 november 1991 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Green.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 291e zitting (vergadering van 27 november 1991) het volgende advies uitgebracht, dat met algemene stemmen is goedgekeurd.

1. Inleiding — Voorstel van de Commissie

1.1. Krachtens het besluit van de Raad d.d. 18 en 19 juni 1990 heeft de Commissie samen met een gemengde delegatie van Noorwegen en Zweden onderhandeld waarbij uiteindelijk overeenstemming is bereikt over een overeenkomst waardoor de EG-wetgeving inzake de luchtvervoersector in Noorwegen en Zweden zal worden toegepast.

1.2. Rechtsgrondslag is artikel 113 van het Verdrag, aangezien deze overeenkomst beschouwd wordt als onderdeel van het EG-handelsbeleid.

1.3. Deze ontwerp-overeenkomst bestaat uit zes hoofdstukken die betrekking hebben op het volgende:

- toepassingsgebied van de overeenkomst,
- overzicht van de mededingingsregels van het Verdrag,
- bevoegdheden van de Commissie,
- oprichting van een Gemengd Comité,

— bepalingen inzake overleg,

— bepalingen aangaande de inwerkingtreding en herziening van de overeenkomst.

1.3.1. In het in hoofdstuk IV bedoelde „Gemengd Comité” vertegenwoordigt de Commissie — in overleg met vertegenwoordigers van de EG-lid-staten — de Gemeenschap.

2. Algemene opmerkingen

2.1. Het Comité gaat in grote lijnen akkoord met de inhoud van dit voorstel voor een beschikking, niet in de laatste plaats tegen de achtergrond van de op 21 oktober 1991 gesloten samenwerkingsovereenkomst tussen de Gemeenschap en de landen van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA).

2.2. De Raad heeft bij zijn besluit d.d. 7 oktober 1991 verklaard dat hij akkoord gaat met de inhoud van de luchtvaartovereenkomst en heeft besloten, het